

revista BENZINA, nº41

crítica de Ricard Mirabete

Un disc que permet descobrir un nou cantautor que escriu i interpreta temes propers al folk-pop, que despunten per una producció musical acurada i amb molts matisos harmònics. Dídac Rocher es serveix de textos de poetes actuals com ara Màrius Sampere, Joan Margarit, Carles Duarte i Sebastià Alzamora, que complementen les seves lletres extremament poètiques, que no es proposen d'anar més enllà de la realitat íntima del desig sinó de comunicar-lo obertament. Tot i així la temàtica del disc incorpora d'altres estats d'ànim com la solitud, la desamparança existencial i la crueltat del món que tot ho amara.

El nus és el seu disc de debut. Rocher s'ocupa de la guitarra clàssica i, en ocasions, de l'acordió, i compta amb la col·laboració de músics de procedència clàssica que aporten la instrumentació de corda (violins, violoncel i viola) que dóna al conjunt un aire melancònic i amorós. Cal fer esment de la producció de Dani Ferrer que ha aconseguit convertir unes cançons nues, de línia melòdica uniforme i aspre, en peces de cambra.

És un disc compacte que remou sentiments i emocions d'una manera sinuosa i constant, a poc a poc, com la pluja menuda, com el paisatge pictòric de les il·lustracions de Violeta Puchades que dissenyen bellament el llibret del disc compacte. Cal afegir que les composicions de Rocher transiten per espais musicals amplis, que guanyen en extensió però perden quant a derivacions melòdiques possibles. Algunes cançons s'arrossegueu en excés en una melodia que podria créixer per d'altres vies -és a dir, desenvolupar-se- fora del motlle inicial del tema. Tot i així, la seva música de plomes suaus acarona i es deixa estimar: per la qualitat poètica de les lletres i per la serenitat d'una veu que va madurant a cops d'onades suaus.

Gràcies a la varietat estilística de temes com *Cau aigua del cel*, en què mescla el jazz amb la cançó més pura, Rocher aconsegueix un bon debut discogràfic deutor d'una excel·lent producció musical.

El nus de cançons de Dídac Rocher

blog de Roger Palà, enderrock, 2 octubre de 2009 i revista enderrock nº169

De tant en tant et trobes amb cançons que, no saps ben bé perquè, però et sacsegen els fonaments. Això és el que em va passar fa unes setmanes quan vaig escoltar **El nus** (Temps Record), debut discogràfic del cantautor d'Arenys de Mar **Didac Rocher**. Un dels treballs més reeixits en l'àmbit de la cançó del que portem d'any: de ben segur en sentirem a parlar.

Ja fa temps que esperavem el debut d'aquest músic i cantant, i realment, escoltant el resultat final podem dir que l'espera ha valgut la pena. I molt. Si voleu buscar-hi referents entre la parròquia local, és inevitable citar **Roger Mas**, la pulcra i bucòlica senzillesa d'**Anímic**, o si mireu més enllà, les musicacions de Martí Pol que feu **Ramon Muntaner** a Presagi. Si pareu l'orella més cap enfora, hi sentireu els ressons d'aquesta onada de folk-pop anglosaxó tipus **Keren Ann** o

Dayna Kurtz, i matisos de l'allargada ombra dels primers **Radiohead**.

Rocher explicava, en una petita entrevista que li vam fer abans de l'estiu, que **El nus** seria "un treball important i ambiciós". Però això està enregistrat i mesclat entre els estudis Gravaciones Silvestres de **Marc Parrot** i Infusiones Musicales de **Jordi C. Corchs**, amb la producció de **Dani Ferrer** (teclista de **Love of Lesbian** i **Sanpedro**). **Didac Rocher** ens ensenya tretze cançons de perfil acústic on música i poesia es confonen, amb arranjaments de corda i vent pulcrissims i gens carregosos. En cançons com "Negra nit" sentim la pletòrica veu de **Bikimel** –una altra que, si algun dia treu un disc, ens tremolaran les cames a tots. Sona com si **Kitsch** s'haguessin convertit en un grup acústic a "Confeti negre" i musica imparables com **Carles Duarte** –"Cos d'ivori"– o **Sebastià Alzamora** –"37 graus"–. Sens dubte un treball apassionant, amb matisos a cada nova ecolta. No us el deixeu perdre!

Didac Rocher, *El nus*

Claudi Puchades, blog icatfm, 2 setembre 2009

T'en vaig parlar a finals de juliol quan **el producte acabava de sortir de fàbrica**, per dir-ho d'alguna manera, i ho torno a fer ara perquè **és tema d'actualitat**.

Et parlo concretament de "**El nus**", aquest magnífic **compacte** fet per **Didac Rocher**, amb la seva veu, les seves músiques i les seves lletres, al costat de la d'altres, com **Carles Duarte**, **Sebastià Alzamora**, **Màrius Sampere** i **Joan Margarit**, complementades visualment per les **il·lustracions** de la meva filla, **Violeta Puchades**.

El fet és que dissabte passat **Didac Rocher va cantar les cançons del seu "nus"** al jardí de l'espai **Olokuti** (carrer d'Astúries, 36-38 de Barcelona) alhora que **s'inaugurava**, a l'interior del local, **l'exposició dels originals de la Violeta**, que pots veure encara fins a **mitjans de setembre**.

Em plau tot plegat, tant per l'**òbvia connexió familiar**, com per **la relació amistosa i professional** establerta entre en **Didac** i la **Violeta**, que em fa pensar que **el nus és la forma més perfecta per il·lustrar-la**.

EL NUS

CLAUDI PUCHADES, *blog icatfm*, 16-07-2009

Tot i que no començarà a donar-se a conèixer públicament fins al setembre, jo ja te'l presento ara perquè em plau i perquè també hi té un paper il·lustratiu la meva filla Violeta!

Es tracta del disc "El nus" que acaba de parir en Dídac Rocher amb músiques i lletres seves, al costat de poemes d'altres autors, com ara Carles Duarte ("Cos d'ivori"), Sebastià Alzamora ("37°"), Màrius Sampere ("Subllum") i Joan Margarit ("Tremoles" i "Dona de primavera"), amb la Violeta Puchades com a autora de les il·lustracions.

"El nus", tot i el seu significat real de connexió natural entre persones, coses o realitats d'essències profundes, em fa pensar també en la seva dimensió plàstica, com a gènere pictòric associat a una nuesa física de les persones, que, en aquest cas, és també nuesa moral i subtileza sonora i musical.

L'enhorabona, Dídac, per la calidesa de la teva veu i la dels seus continguts, i per convidar la Violeta a participar en la teva aventura amb un bocí de la seva, plena també d'encants que, en part, identifico genèticament com si fossin meus!

"El nus" despulla la nostra tendresa per fer-nos, paradoxalment, una mica més forts.

«El nus». Dídac Rocher, una nova música

Jordi Arbonès, *El dimoni de Santa Eugènia*

Va ser a Girona ciutat. Vetllada al bar El Cercle. Músics. Quina pesta! Eren interessants. Llavors, vaig veure ballar l'esperit de Malcovitx damunt d'un paquet de tabac *-Pall Mall-*, de seguida, vaig interpretar que assistia al naixement d'un grup important. [Dídac Rocher n'és el capdavanter, l'autor que transcendeix la normalitat](#). Sorprèn. Transita en un pam de gel i no hi rellisca. Rocher s'atreveix a oferir un territori fiable, ferm i sense excessos. El seu grup es manté en la corda fluixa del risc, se la juguen amb una virtuositat senzilla; l'audàcia i l'instin arrana els sentits de l'home/dona modern/a. A *El nus* hi ha l'ànima humana, viva. T'acomboia a casa quan no tens ganes d'anar enloc, potser et recorda els amors perduts i t'explica animalades, ara bé, quan estàs desequilibrat i decideixis sortir a fora per anar al quiosc o a l'estanc, et subratlla el recorregut de migrada energia, emplenant-lo de sentors i renúncies; llavors, t'emociones. *El nus* no t'aixeca si no vols aixecar-te del llit; *El nus* no se t'endu a creure't que has de córrer com si fugissis de qui ets; *El nus* no se t'emporta a pensar que tens una vigorèxia sexual desmesurada, profunda i decisiva; *El nus*, tampoc t'enlluerna perquè al·lucinis en qüestions extramentals, geindustrials o parapolítiques. *El nus* només suggereix qüestions i amb una exquisida finesa t'acompanya. *El nus* és un goig que serva la darrera frontera humana: l'harmonia. En *El nus* hi ha implícita -subtextos metafòrics, aplicats amb el so inhabitual del *Shaker-* la vida absoluta, la tendresa dels sentits, allò

que t'acabarà espenyant-te a l'abisme dels dubtes, per trobar, potser, un segon de felicitat. En directe el grup ofereix cants en els quals hi rauen versions de poetes maleïts -catalans, *off course*-, gent de classe-mitja-baixa, molt baixa -oblidats d'*strictu sensu*-; al disc d'*El nus* hi aflora allò que va dir Pier Paolo Pasolini abans que l'atropellessin: «El que està ben fet, està ben fet», de seguida, el poeta, va exclamar: «Ai! I ara, què passa?». No va tenir temps per saber-ho. Amb aquest *El nus* i, de cop al bot, sense que ningú ho aventuri, sorgeix un esperit. Una i primera: una veu de *dominus uobiscum*; dos i segona, una manera de fer; tres i tercera, un grup de músics que, a banda de ser *marismenyos*, són terrorífics perquè duen el dimoni de la música al cos.

Dídac Rocher, el cantautor descobert

- ELOI AYMERICH., diari de la música, 17 de gener 2009

Prop d'un centenar de persones van acudir al Teatre del Centre Cívic el Gorg de Sant Vicenç de Montalt el passat divendres per gaudir del concert del cantautor arenyenc Dídac Rocher. El repertori del concert es va basar principalment en les cançons de "El Nus", el primer i nou disc del jove cantautor que ja està gravat i que sortirà a la primavera.

Dídac Rocher té la sonoritat de Roger Mas, l'estranya calma quotidiana de Jabier Muguruza i l'energia vital de Narcís Perich. El jove músic d'Arenys de Mar treballa un folk obert al pop de saló i aposta per un repertori amb temes propis, tot i que també musica poetes com Joan Vinyoli i s'atreveix a posar melodia als versos de "Dona de primavera" de Joan Margarit, "Cos d'Ivori" de Carles Duarte o "El gran dolor" del poeta arenyenc Fèlix Cucurull. Una aposta valenta que li funciona.

El recital va començar tranquil, amb un Rocher sol a l'escenari, acompanyat només per instruments com la melòdica o el xilofon. Un inici sensible i atmosfèric, ideal per balades com "L'hora tranquil·la", cantada com un sonet esplèndid acompanyat de tuba i guitarra. Ja amb 5 músics acompanyant-lo -piano i teclats, baix, bateria acústica, tuba i guitarra elèctrica- Rocher es va destapar cap a músiques més complexes i contundents, com un excel·lent "Confetti negre", una lliçó sobre com elevar al pop més robust de bateria i distorsió una cançoneta folk.

El Teatre del Centre Cívic El Gorg va presenciar la descoberta d'un nou cantautor maresmenc. Sensibilitat i poesia folk oberta als sentits: Dídac Rocher.

Una veu per descobrir

XAVIER CASTILLÓN

EIPunt diari, suplement cultural *Presència*

- Del 22 al 28 de febrer del 2008

*El maresmenc **Dídac Rocher** gravarà aviat el seu primer disc en estudi. Ve de la poesia i el seu ventall d'influències és ampli, sense oblidar mai Ovidi i Estellés*

«Dídac Rocher és un cantautor que mira de cantar aquella part de les coses que només es revela en estat contemplatiu.» Així es presenta aquest cantautor d'Arenys de Mar en el seu Myspace. Acaba de fer trenta anys i creu que és el moment de gravar el seu primer disc en estudi, després d'haver-se autoeditat fa dos anys el CD *El paisatge de l'ànima*, enregistrat en directe el 2006 al castell de Santa Oliva (Baix Penedès). En realitat, no té res a veure amb l'edat, tot i que la poetessa Teresa d'Arenys li va recomanar que ho fes abans dels trenta. «Simplement, ara tinc les condicions i la gent per fer-ho», explica en Dídac, que a partir del 18 d'abril i fins a finals de maig gravarà el disc entre l'estudi Grabaciones Silvestres de Marc Parrot i el de la productora maresmenca D Sound Group, a la qual està vinculat, com a Tercera Via. El productor serà Dani Ferrer, teclista que ha tocat amb Love of Lesbian, Sanpedro i Jofre Bardagí i que treballa amb Parrot en el seu

estudi. De fet, Rocher reconeix que la seva proposta es troba a mig camí entre la cançó d'autor i «el pop *indie*» i que li agrada treballar «els arranjaments i els detalls amb el grup»; un grup que té com a base els habituals Ferran i Gerard Aguiló i Aitor Buñuel, un multiinstrumentista amb el qual també comparteix alguns concerts en format de duet. Dídac Rocher admira Pascal Comelade, Dominique A, Ovidi Montllor –amic dels seus pares, com també ho era Vicent Andrés Estellés, «el poeta que més m'emociona»–, Radiohead, de la música barroca a la contemporània, els poetes surrealistes, la *chanson* i, dels que té més a prop, Roger Mas i Sanjosex. El llistat podria ser molt més llarg. Ell va començar fent música instrumental i després posant melodies als seus recitals de poemes. Ara porta tres o quatre anys fent cançons i trobant la seva pròpia veu, encara que sigui amb versos prestats, perquè en el seu nou disc hi haurà «meitat i meitat» de lletres seves i poemes musicats; ben vestits, això sí, amb piano, cordes i metall, com ho requereix un gran debut.

L'esquerda, Casal Popular de Granollers

18 d'octubre 2008

El dissabte 18 d'octubre, l'última nit del CCA va servir a Dídac Rocher per presentar-se a la vila de Granollers, a l'escenari de la Casa de Cultura Sant

Francesc.

Dídac Rocher ha de ser un dels nous noms de l'escena d'autor catalana. Acompanyat d'un multinstrumentista, Aitor Buñuel, Rocher va oferir un directe íntim a través de les cançons que trobarem al seu primer disc, que es troba en procés d'acabament. L'actuació del cantautor d'Arenys va fer protagonista la paraula, que, mitjançant la poesia, mostrava la seva vessant més reflexiva.

A més de les pròpies composicions, Dídac Rocher musica de forma fidel poemes de Margarit, Vinyoli i Ponç Pons.

Dídac Rocher, la veu dels poetes

revista enderrock, 2007

El cantautor de Santa Oliva resident a Arenys de Mar (l'Alt Maresme) Dídac Rocher acaba de publicar el seu primer disc, l'enregistrament de part d'un concert que va fer l'agost passat al Castell de Santa Oliva, i que du per títol *El paisatge de l'ànima (autoeditat, 2007)*. L'àlbum inclou set cançons i tres vídeos de l'actuació, un dels quals presenta una cançó de més. Totes les músiques són de Dídac Rocher i estan fetes a partir de textos del mateix cantant i de poetes contemporanis catalans: Joan Margarit, Joan Vinyoli i Ponç Pons. Dídac Rocher no és un nouvingut al món de la música, i entre altres projectes també ha musicat els quadres d'una exposició de Lucía Coll. Ara fa dos anys que ha consolidat una formació fixa (Ferran i Gerard Aguiló, Aitor Buñuel i Jordi Navarro).

El paisatge de l'ànima

revista enderrock, 2006

Les cançons introspectives de Dídac Rocher reposen en aquest CD gravat al castell de Santa Oliva el 20 d'agost del 2006, un escenari exquisit on el jove poeta i guitarrista va tocar el bo i millor del seu repertori.

Acompanyat de quatre intèrprets, en aquesta maqueta de set temes s'hi refugien les seves inquietuds i els estats salvatges inspirats en Joan Vinyoli, Joan Margarit i Ponç Pons, dels qui musica tres poemes.

Material sensible per ordenar els sentiments envoltat de calidesa de la Mediterrània. Simfonia de sensacions.

Amants poètics al Teatre Principal d'Arenys de Mar

24/11/2006 www.radioarenys.com

El Teatre Principal enceta avui 3 dies dedicats a la música, en motiu de la celebració aquesta setmana de Santa Cecília

El tret de sortida el dona aquesta nit el concert que oferirà Dídac Rocher, acompanyat per Ferran Aguiló, Aitor Buñuel, i Gerard Aguiló. Es tracta d'un concert on s'uneixen poesia i música. I és que a més de lletres i poemes propis, el grup cantarà a Joan Vinyoli, Màrius Sampere, Sebastià Alzamora, Anna Montero i Joan Margarit, entre altres. El mateix Dídac Rocher ha destacat que el concert porta per títol "El paisatge de l'ànima" precisament per retre un homenatge a una de les seves poesies preferides. De fet, en principi Dídac Rocher sol fer els seus concerts sol o només acompanyat per Aitor Buñuel. Aquest d'avui a Arenys serà especial, donat que es farà en grup.

Música a Arenys: Patrimoni cultural

1-desembre-2006 (www.ponsarnau.cat/bloc.htm)

Divendres vam poder escoltar les composicions d'en **Dídac Rocher** acompanyat dels germans **Aguiló, Ferran i Gerard**, i l'**Aitor Buñuel**. Ens van convidar a entrar al món de la poesia a través de les notes musicals d'una manera molt íntima i de gran qualitat interpretativa.